

stærkt bevægede Tider, skal føre til Ensidighed til andre Tider. Jeg mener, som sagt, at man paa den ene Side ikke kan se bort fra alt dette, men paa den anden Side heller ikke bør overdribe Betydningen deraf. Man bør ikke tillægge det mere Betydning, end det med Rette kan have. Ved et saa vigtigt Spørgsmaals Gennemførelse som dette, hvor de Fordelte, der ville kunne vindes, ere saa overvejende over for de svage Sider, der kunne være, maa Hensynet til Fordelene være det første.

Det er kun disse Bemærkninger, jeg har villet gøre. Jeg skal endnu kun gøre en Henstilling af praktisk Natur. Det forlyder, at det er Flertallets Mening, at man vil lade denne Lov gaa videre op til det andet Ting, uden at henvise den til Udvalg. Det er jo Flertallet, som er Herre over, hvorledes Lovens Behandling skal være, og jeg skal heller ikke gøre nogen videre Indvending derimod, men jeg kunde egentlig ikke have noget imod at henstille, om det ikke kunde være rigtigt paa dette Trin at lade Sagen prøve lidt nærmere. Jeg vilde nemlig meget gerne rejse det Spørgsmaal, om der ikke er faldet enkelte mindre, praktiske Bemærkninger under Sagens fortsatte Behandling både forrige Aar her i Tinget og i det andet Ting og nu ogsaa ved denne Lejlighed her i dette Ting: — f. Eks. de praktiske Bemærkninger, der faldt fra min ærede Sidemand her til venstre, det ærede Medlem for Odense Amts. Den Valgkreds (E. Christensen) — som det maaske kunde være rigtigt at tage Hensyn til paa et tidligere Tidspunkt, saa at man kunde indarbejde saadanne enkelte Endringer i Loven, som man kunde mene, der var Grund til at foretage. Jeg skønner nemlig ikke, at dette behøver at føre saa vidt, at man paa dette Tidspunkt gaar til at røre ved, hvad jeg vil kalde de fundamentale Bestemmelser i Lovforslaget. I denne Henseende billiger jeg, uagtet jeg ikke staar paa samme Standpunkt, det ærede Flertals Maade at tage Tingen paa saaledes, som det er fremstillet af den ærede Ordfører, Folketingsmanden for Ringkøbing (S. C. Christensen). Fra Flertallets Standpunkt maa det nemlig erkendes at være rigtigt, at man med Hensyn til den hele fundamentale Bygning af Lovforslaget har lagt an paa at begynde der, hvor man slap i Fællesudvalget i Fjor. Jeg anerkender, at dette fra deres Side er berettiget, og gør ingen Bemærkning dertil. Jeg henstiller kun, at man af Hensyn til mindre Endringer af praktisk Natur tager Lovforslaget under nærmere

Overvejelse. Men dette lader jeg, som sagt, være Flertallets Sag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. C. Christensen): Jeg har begæret Ordet for at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som ere faldne fra den højtærede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Den højtærede Minister mente, at Lovforslaget nu vanskeligt kunde holdes borte fra Partipolitikkens Skær, siden det var indbragt ved det private Initiativ. Det havde altsaa hidtil, i Fjor, lykkedes at holde Lovforslaget borte fra disse Skær, men i Aar vilde det være vanskeligt. Jeg tror ikke, det vil være saa vanskeligt at holde Forslaget borte fra de omtalte Skær, naar der vises god Vilje fra anden Side, thi Lovforslaget er ikke fra vor Side indbragt for at vort Parti som saadant skal høre særlige Saurbær ved Indbringelsen, men det er indbragt, fordi det simpelthen var en Nødvendighed, da den højtærede Minister havde erklæret, at han ikke vilde indbringe Lovforslaget. Naar vi altsaa ønske Lovforslaget forhandlet og ønske det ført igennem, er der ingen anden Vej at gaa end selv at indbringe Lovforslaget. At vi ønske et saadant Lovforslag ført igennem, har allerede vort Arbejde i sidste Samling bevist; ligesom ogsaa Spørgsmaalet om en Skolelov er et af de Spørgsmaal, der staa opførte paa vort Partis Program. Den højtærede Minister tog af det Faktum, at Lovforslaget er indbragt ved privat Initiativ, Anledning til at rykke Ansvaret fra sig. Den højtærede Minister sagde: Saa havde Regeringen jo heller intet Ansvar for, om Lovforslaget blev ført igennem. Men jeg tror ikke, at Regeringen kan være ganske ansvarløs, og den kan det saa meget mindre, som den højtærede Minister selv erklærede, at han vil tage Del i Arbejdet for Lovforslagets Gennemførelse, en Erklæring, som jeg selvfølgelig paaskønner. Men naar Regeringen vil tage Del i Arbejdet for Lovforslagets Gennemførelse, maa den selvfølgelig ogsaa sammen med Tingene bære Ansvaret for, hvorledes Sagen gaar i Fremtiden. Derefter omtalte den højtærede Minister Kaldelses-spørgsmaalet og mente, at saaledes som Kaldelsen var ordnet her, maatte Ministeren tage Afstand derfra. Han mente, at Kaldelses-spørgsmaalet ikke var tilstrækkelig fyldestgørende ordnet paa denne Maade. Jeg tror nu, at naar man udelukkende staar paa Skolens Standpunkt, kan man ikke saa nogen bedre Kaldelsesmaade end den, her er foreslaet. Jeg hørte det